

Ἀπεκεῖ ἐπάνω (οἱ τοῦ Πόντ. τύποι δεικτικῶς) ἔνθ' ἄν.: Ἀπακειᾶπ' ἄσ' σὸ ραδὶν (ἀπεκεῖ ἀπάνω ἀπὸ τὸ βουνό) Χαλδ. Ἀπακειᾶπ' ἄσ' σὸ δῶμαν (ἀπεκεῖ ἀπάνω ἀπὸ τὸ δῶμα) αὐτόθ.

*ἀπεκεῖ-ἀπάνω-καὶ κάτω ἐπίρρ. ἀπακειᾶπαγκαικὰ Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἀπάνω καὶ κάτω.

Ἀπεκεῖ ἀποπάνω πρὸς τὰ κάτω ἔνθ' ἄν.: Ἀπακειᾶπαγκαικὰ κατηβαίν' (κατεβαίνει) Χαλδ. Ἀπακειᾶπαγκαικὰ τρέδ' (τρέχει) αὐτόθ.

*ἀπεκεῖ-ἀπάνω-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπακειᾶπαγκέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἀπάνω κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν ἐκεῖ ἐπάνω που μερῶν (τῆς κινήσεως νοουμένης ὀριζοντίας): Ἀπακειᾶπαγκέσ' ἄσ' σὸ χωράφ' κατ' ἔδ' ἐβ'εν (ἀπὸ τὰ ἐπάνω ἐκεῖ μέρη τοῦ χωραφιοῦ κάποιος ἐπέρασε).

*ἀπεκεῖ-ἀπέσω ἐπίρρ. ἀπεκειπέσου Πόντ. (Οἰν.) ἀπεκειπέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειπέσου Πόντ. (Οἰν.) ἀπακειπέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειπέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπατδαιχαμπέσ' Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεκεῖ καὶ ἀπέσω.

Ἀπεκεῖ μέσα (οἱ ἐκ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς) ἔνθ' ἄν.: Ἀπακειᾶπέσ' ἄσ' σ' ὁσπίτ' ἐξέβ'εν (ἀπεκεῖ μέσα ἀπὸ τὸ σπίτι βγῆκε) Χαλδ.

*ἀπεκεῖ-ἀπέσω-καὶ κάτω ἐπίρρ. ἀπεκειᾶπεδκαικὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπεκειᾶπιδκαικὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶπεδκαικὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶπιδκαικὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπατδαιπιδκαικὰ Πόντ. (Ὁφ.) ἀπατδαιχαμπιδκαικὰ Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἀπέσω καὶ κάτω.

Ἀπεκεῖ μέσα ἀκριβῶς (οἱ μετὰ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς) ἔνθ' ἄν.: Ἀπακειᾶπεδκαικὰ ἄσ' σὸ χωράφ' κατηβαίν' (νὰ ἀπεκεῖ μέσα ἀπὸ τὸ χωράφι κατεβαίνει) Χαλδ.

*ἀπεκεῖ-ἀπέσω-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπεκειᾶπεδκέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπεκειᾶπιδκέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶπεδκέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶπιδκέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπατδαιπιδέσ' Πόντ. (Ὁφ.) ἀπατδαιχαμπιδέσ' Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἀπέσω κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν ἐντός που ἐκεῖ μερῶν (οἱ μετὰ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς).

*ἀπεκεῖ-ἀπέσω-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπεκειᾶπεδκ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπεκειᾶπιδκ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶπεδκ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶπιδκ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπατδαιπιδκ' Πόντ. (Ὁφ.) ἀπατδαιχαμπιδκ' Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἀπέσω κ' ἔσω.

Ἀπεκεῖ μέσα πρὸς τὰ ἄνω (οἱ ἀπὸ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς) ἔνθ' ἄν.: Ἀπακειᾶπεδκ' ἄσ' σὸ χωράφ' πάει Χαλδ.

*ἀπεκεῖ-ἀποκάτω ἐπίρρ. ἀπεκειᾶφκὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶφκὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπατδαιφκὰ Πόντ. (Ὁφ.) ἀπατδαιφκ' Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεκεῖ καὶ ἀποκάτω.

Ἀπεκεῖ κάτω (οἱ ἀπὸ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς) ἔνθ' ἄν.: Ἀπακειᾶφκὰ ἄσ' σ' ἄδορῶν (νὰ ἀπεκεῖ κάτω ἀπὸ τὸν ἀχυρῶνα) Χαλδ.

*ἀπεκεῖ-ἀποκάτω-καὶ κάτω ἐπίρρ. ἀπεκειᾶφκακ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶφκακ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἀποκάτω καὶ κάτω.

Ἀπεκεῖ κάτω (οἱ ἀπὸ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς): Ἀπακειᾶφκακ' ἄσ' σ' ἡ κερί' τὴν πόρταν ἐχάθεν τὸ καλὰθ' -ι-μ' (νὰ ἀπεκεῖ κάτω κοντὰ ἀπὸ τὴν πόρταν τοῦ κήπου ἐχάθη τὸ καλὰθι μου).

*ἀπεκεῖ-ἀποκάτω-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπεκειᾶφκακέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶφκακέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἀποκάτω κ' ἔσω.

Ἀπὸ τῶν ἐκεῖ κάτω που μερῶν (οἱ ἀπὸ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς).

*ἀπεκεῖ-ἀποκάτω-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπεκειᾶφκακ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειᾶφκακ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπατδαιφκακ' Πόντ. (Ὁφ.) ἀπατδαιφκακ' Πόντ. (Ὁφ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἀποκάτω κ' ἔσω.

Ἀπεκεῖ κάτω πρὸς τὰ ἄνω (οἱ ἀπὸ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς) ἔνθ' ἄν.: Ἀπακειᾶφκακ' ἄσ' σ' ἡ στράταν ἔρται (ἔρχεται) Χαλδ.

*ἀπεκεῖ-ἄρτι ἐπίρρ. ποτδαιάρτε Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεκεῖ καὶ ἄρτι.

1) Πρὸ μικροῦ. 2) Εἰς τὸ ἐξῆς.

*ἀπεκεῖ-ἐδῶ ἐπίρρ. ποτδαιώδε Κύπρ. ποτδαι-ταῶδε Κύπρ.

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἐδῶ. Τοὺς τύπ. ὦδε καὶ ταῶδε ἰδ. ἐν λ. ἐδῶ.

Ἀπεκεῖ πρὸς τὰ ἐδῶ, ὁπίσω: Ἡρτε ποτδαιώδε. Ἐξή-χασέν το ἰθαὶ στράφηθεν ποτδαι-ταῶδε νὰ τὸ φέρη (ἔστράφη ὁπίσω νὰ τὸ φέρη) || Φρ. Ἡρτεν ποτδαι-ταῶδε (ἔπαθεν ὑποτροπὴν τῆς νόσου).

ἀπεκεῖ-ἐμπρὸς ἐπίρρ. κοιν. ἀπεκειέμπρ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειέμπρ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπουτδαιέμπρ' Ἀπουλ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεκεῖ καὶ ἐμπρὸς, παρ' ὃ καὶ τύπ. ἔμπρου.

Ἀπεκεῖ ἐμπρὸς (ὁ τύπ. ἀπὸ ἀπα- δεικτικῶς) ἔνθ' ἄν.: Ἀπεκειέμπρ' ἄσ' σὸ χωράφ' Χαλδ. Ἀπακειέμπρ' ἄσ' σ' ὁσπίτ' τὴν πόρταν αὐτόθ.

*ἀπεκεῖ-ἐμπρου-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπεκειέμπρ' κέσ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειέμπρ' κέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἔμπρου κ' ἔσω. Τὸ ἔμπρου τύπ. τοῦ ἐμπρός.

Ἀπὸ τῶν ἐμπρὸς ἐκεῖ μερῶν (ὁ ἀπὸ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς).

*ἀπεκεῖ-ἐμπρου-κ' ἔσω ἐπίρρ. ἀπεκειέμπρ' κ' ἔσω Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειέμπρ' κ' ἔσω Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ ἔμπρου κ' ἔσω.

Ἀπεκεῖ ἐμπρὸς πρὸς τὰ ἄνω (ὁ ἀπὸ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς).

ἀπεκεῖ-ἔξω ἐπίρρ. κοιν. ἀπεκειέξ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειέξ' Πόντ. (Χαλδ.) ἀπατδαιεξ' Πόντ. (Ὁφ.) ἀπουτδαιεξ' Ἀπουλ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεκεῖ καὶ ἔξω.

Ἐξω ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος (οἱ ἀπὸ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς).

*ἀπεκεῖ-ἔσω ἐπίρρ. ἀπεκειέσ' Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) ἀπακειέσ' Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) ἀπουτδέσ-σου Ἀπουλ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀπεκεῖ καὶ ἔσω.

